

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 3.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.50 „

Zgierz,

dnia 5 stycznia
1929 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Tydzień Przeciwgruźliczy w Zgierzu. W czasie od 6 go do 13 stycznia r. b. włącznie odbędzie się „Tydzień Przeciwgruźliczy”, poświęcony spopularyzowaniu wśród szerokich mas ludności zasadniczych wiadomości o gruźlicy i konieczności walki z tą kłeską społeczną.

Jednocześnie okres ten przeznaczony jest na zdobycie środków materialnych na akcję przeciwgruźliczą.

Program „Tygodnia” jest następujący:

W dniach 8, 9 i 10 stycznia r. b. w sali kinoteatru „Luna” wyświetlany będzie film propagandowy walki z gruźlicą p. t. „Niebezpieczny pocałunek” z objaśnieniami lekarza miejskiego. Początek seansów o godz. 7-ej wiecz. Ceny biletów: 30, 50 i 70 gr.

W tych samych dniach w godzinach popołudniowych film ten wyświetlany będzie dla dziatwy szkolnej. Wejście 10 gr.

W niedzielę, dnia 13 go stycznia, odbędzie się dzień znaczka i sprzedaż nalepek.

Ze względu na tak ważny cel, jakim jest walka z gruźlicą, miejsowy Komitet do walki z gruźlicą ma nadzieję, iż społeczeństwo należycie doceni akcję Komitetu i poprze jego wysiłki.

Krótkie wiadomości o chorobie zwanej gruźlicą — suchoty. Chorobę, zwaną „gruźlicą” (suchoty) u ludzi, a u zwierząt (przeważnie u krów) perlicą, odkrył w roku 1882 w mieście Wollstein (w Niemczech) słynny niemiecki uczonec lekarz-bakterjolog *Koch Robert* (urodzony w roku 1843, zmarł w 1910 roku). Przyczyną choroby, jak ustalił Dr. Koch, są niewidoczne dla oka, natomiast widoczne tylko pod mikroskopem, a więc przy zastosowaniu specjalnego aparatu z kombinacją nadzwyczaj silnych szkieł powiększających, zarazki (mikroorganizmy) w postaci nieruchomych prostych zlepek na końcach zaokrąglonych pałeczek (czyli laseczek), które w medycynie zostały nazwane laseczkami Kocha.

Lasecznik najlepiej się rozwija i rozmnaża przy temperaturze 30 — 40 stopni, przytem lubi wilgoć, ginie natomiast od działania promieni słonecznych i przy wysychaniu. To też najłatwiej jest go odkryć w wydzielinach chorego. Pęcherzyki z płwociny, spluwanej przez chorego suchotnika, są nader niebezpieczne. Próby badania kurzu (a więc podłoża suchego) zawsze dają możliwość odnalezienia lasecznika, natomiast badania zanieczyszczanego kurzem przedmiotu na wysokości wzrostu człowieka udawadniają już znikomą procent znajdowania się laseczników. Ponieważ laseczniki powodują w miejscach swego zagrzeźdzenia się w organizmie powstanie węzełków wielkości ziarenka prosa (widocznego już gołym okiem), gruźlicę w medycynie nazywają tuberkulozą (od łacińskiego słowa tuberculum, co znaczy węzełek-gruźlika).

Gruźlica jest chorobą nadzwyczaj zakaźną, co dowodzi statystyka śmiertelności na suchoty, wynosząca 1/8 część całej ludności. Przy sekcjach trupów znaleziono od 70 — 80% gruźlicy. U nas w Polsce szerzenie się gruźlicy jest bardzo znaczne, tak że śmiertelność na 10,000 ludności wynosiła:

	Warszawa	Kraków	Lwów	Łódź
1917 r.	97,54	90,8	66,5	116
1918 r.	78,38	84,5	63,5	77,6
1919 r.	59,32	61,6	62,7	60,4

Za ostatnie 5 lat mamy spadek śmiertelności na gruźlicę od 26 — 40 na 10,000 ludności (przyczyną śmiertelności w latach 1917 — 1919 suchotników było złe odżywianie i wycieńczenie).

Statystyka zagranicą wykazuje znacznie mniejszą ilość zachorzeń.

Laseczniki Kocha bardzo łatwo wnikają do organizmu człowieka, przeważnie przez drogi oddechowe, jednak i łatwo mogą znaleźć sobie inną drogę, czy to w warstwie skóry, bądź też przez przenikanie do przewodu pokarmowego. W zależności od umiejscowienia się laseczników mamy różnorodne formy gruźlicy, a więc: 1) gruźlicę skóry, chorobę zwaną „wilkiem”, o ile laseczniki zaraziły warstwy skóry; 2) gruźlicę gruczołów (chłonnych), przeważnie w okolicy szyi, o ile laseczniki trafiły do gruczołów przez naskórek po drogach chłonnych (limfatycznych); 3) gruźlicę kości, o ile laseczniki z biegiem krwi przedostały się aż do kości; 4) gruźlicę dróg oddechowych, najczęściej płuc (suchoty), o ile laseczniki zostały pochłonięte przez te drogi; 5) gruźlicę przewodu pokarmowego (żołądka, kiszek) dzięki połknięciu zarazka; 6) gruźlicę mózgu (najczęściej u dzieci) w formie zapalenia mózgu, trudno bardzo uleczalnego (przez przenikanie zarazka, często nawet niewiadomą drogą), i zresztą gruźlicę innych organów (płciowych, moczowych i t. d.).

Zakażeniu podlegają bez różnicy płci ludzie, przeważnie w wieku od 18 — 40 lat.

Objawy zapoczątkowania choroby są tak różnorodne, że bardzo często chory nawet nie wie o tem, że ma suchoty, i rądzi się lekarza już wtedy, kiedy ma znaczne dolegliwości. Należy pamiętać, że zawsze lekarz może rozpoznać, że ma do czynienia z tak straszną chorobą, ponieważ dla ustalenia rozpoznania brak bywa narazie powodów choroby, które później występują w całej pełni. Najczęstszą i najstrasniejszą formą jest gruźlica płuc. Ustalić, kiedy człowiek się zaraził i w jaki sposób, nie jest rzeczą zawsze łatwą. Udziela się choroba zawsze łatwiej temu kto jest mniej odpornym; zaziębienie nie jest bezpośrednią przyczyną choroby, lecz tylko stwarza sprzyjające podłoże dla osiedlenia się prątków gruźlicy. Jak wyżej zaznaczyłem, prątki lubią wilgoć i znajdują się w wydzielinach chorego i dlatego też płwocina suchotnika zawsze jest niebezpieczna dla otoczenia. W każdej najmniejszej kropelce płwociny suchotnika są zarazki suchot. Pierwsze objawy choroby płuc, o ile występują wyraźnie, są: ból w piersiach, kaszel, brak łaknienia, podwyższenie temperatury ciała (narazie nieznaczne), upadek sił i strata na wadze. Równoległe z rozwojem zakażenia objawy potęgują się: chory chudnie, kaszle, pluje, traci apetyt, coraz więcej gorączkuje, coraz więcej słabnie; zjawiają się uporczywe męczące poty w nocy, płwocina często z krwią, często też następują krwotoki płucne, osłabienie serca i przy objawach coraz to wzmagającej się choroby chory po upływie pewnego czasu umiera.

Jak długo trwa choroba? Więc wszystko zależy od stopnia zarażenia, od wielkości przestrzeni, zajętej przez zarazki, odporności organizmu i momentów sprzyjających. Są chorzy na suchoty, którzy umierają w bardzo szybkim czasie (forma gwałtowna); są chorzy, którzy mogą dożyć do starości, jednakże przy bardzo znacznych zmianach w płucach.

Na czem polega choroba, że tak niszczy organizm? Więc medycyna przypuszcza, że laseczniki, czyli prątki, chociaż małe,

3/1929

ale żyjące istoty wydzielają specyficzne produkty (soki), zatrzymujące organizm człowieka ewent. zwierząt. Iż to jest tak, najlepszym dowodem są próby wymienionego na wstępie uczonego, który potrafił wyhodować oddzielnie prątki gruźlicy, przyrzadzał mieszanke prątków z gliceryną i zakazał zwierzęta (małpy, cielęta), u których potem występowały wszystkie objawy gruźlicy.

Jak zwalczać chorobę i na czym polega sztuka medycyny? Otóż medycyna właściwie dotąd nie ma środków, któreby bezpośrednio zwalczały te prątki lub unieszkodliwiałły je. Mniemają uczeni, że laseczniki są pokryte cienką warstwą (podobną do wosku), która nie ulega zniszczeniu przy stosowaniu różnorodnych lekarstw. Wobec tego, że niema leków, którym bezpośrednio możnaby zabić zarazki, nauka dąży do stworzenia dla laseczników takich warunków, aby te laseczniki, chociaż tkwiłyby w organizmie, jednak nie były szkodliwe. Dlatego też lekarze stosują wapno, aby te miejsca gdzie się gnieźdzą zarazki, pokryły się wapnem, aby zwapnione laseczniki nie mogły nadal żyć i produkować swoją truciznę, a wtedy organizm zwolniony od jadu uzupełni sam te braki, które powstały wskutek choroby i przy odpowiednich środkach wzmacniających dały możliwość człowiekowi być zdolnym do życia i pracy.

Drugim zadaniem nauki jest zapobieganie zakażeniu. A więc ostrzegają społeczeństwo, że suchoty są chorobą zakaźną i pobudzają czynniki miarodajne (rząd, władze komunalne, powiatowe, organizacje, osoby prywatne i t. d.) do stworzenia odpowiednich warunków dla leczenia chorych przez bezwzględne usunięcie chorych z otoczenia rodziny, umieszczenia ich w specjalnych zakładach, a z drugiej strony do stworzenia odpowiednich warunków życia, (przeważnie klasie pracującej) przez: budowanie domów robotniczych z wygodami, utworzenie sieci wodociągów i kanalizacji, zapobieganie głodu, stworzenie higienicznych warunków pracy (w fabrykach, biurach i warsztatach) i dostatecznego odpoczynku pracującym, walkę z alkoholizmem i t. d.

Ważnym czynnikiem jest baczenie na gruźlicę — perlicę u zwierząt. Mleko i masło, pochodzące od krów, chorych na perlicę, często są przyczynami zachorzeń na suchoty u dzieci. Dlatego też te produkty muszą być wyjątkowo czyste (mleko gotowane). Szczególną uwagę trzeba zwrócić na uchronienie noworodków, niemowląt i dzieci w wieku szkolnym przed gruźlicą. Właściwa forma początkującej gruźlicy u dzieci jest często niedoceniana i źle pojmowana przez ogół. To co często widzimy u dzieci, a mianowicie zaskorupienie skóry głowy (zwane często ogniópiórem), ciec z uszu, powiększenie gruczołów szyi częste ich ropienie (skrofuty), harłactwo, późne ząbkowanie, opóźnienie stawania na nogi są pierwszymi objawami już rozpoczętej choroby u dziecka lub stwarzają sprzyjające warunki dla zakażenia się. Straszne jest, bo prawie nieuleczalne, niewiadomo często z jakiej przyczyny, rozpoczynające się gruźlicze zapalenie mózgu i opon mózgowych u dziecka, przeważnie do lat 5—6, gdy dziecko często raptownie zachoruje, dostanie wymioty w nocy, budzi się z przeraźliwym krzykiem, a później następują objawy ciężkiego porażenia mózgu, nieprzytomność, drętwica karku i śmierć. Prawdopodobnie zarzek już tkwił od urodzenia w mózgu dziecka (od chorych rodziców) i wskutek jakiejś przyczyny (często upadek w tył główką) naraz zaczyna się rozmnażać i produkować swój jad, lub też dzięki zaniedbaniu rodziców, brudu, głodu dziecko zaraża się i zarzek przenika do mózgu.

U dziecka łatwiej jest stworzyć niesprzyjające dla laseczników warunki i pobudzić odporność. Dlatego też lekarze zalecają umiędne odżywianie dziecka, utrzymywanie go w czystości, wczesne leczenie pierwszych początków, co się robi przy pomocy zastosowania odpowiednich leków lub zastosowania kuracji klimatycznej (uzdrowiska, letniska dla dzieci), a ostatnio kwarcowej lampy (sztuczne słońce górskie).

Co do innych form gruźlicy, najpoważniejszą jest gruźlica kości przeważnie w okolicy stawów uda, łokcia, (gdyż po minięciu okresów bulw występują objawy ropienia stawów, samodzielnego wydzielania się cząsteczek spróchniałej kości, a później zniekształcenie stawu w postaci skrócenia kończyny. I ta choroba jednak często nie ogranicza się tylko kościami, a przetrzuca się i na płuca, co przyspiesza śmiertelny koniec.

Łudność m. Zgierza. Wydział Meldunkowy — Magistratu wykazuje stan łudności na dzień 1 stycznia 1929 r. — 23,873 mieszkańców w czem narodowości polskiej — 18,642 os. (78%), narodowości żydowskiej — 3,547 os. (14,9%), narodowości niemieckiej — 1,639 os. (6,9%) innych narodowości 45 os. (0,2%).

Według wyznań łudność m. Zgierza dzieli się na: katolików — 15,497 (65%), marjawitów — 1,669 (7%), mojżeszowe wyzn.

— 4,073 (17,1%), ewangelików — 2,464 (10,2%), baptystów — 75 (0,3%), prawosławnych — 21 (0,1%), innych — 74 (0,3%).

Kobiet w naszym mieście jest 12,851, mężczyzn 11,022 czyli, że na każdych 100 mężczyzn wypada 126 kobiet.

Nowoczesna spółdzielcza placówka oświatowa. Pierwsze dni stycznia są odpowiednim terminem do rozpoczęcia nauki na Spółdzielczych Kursach Korespondencyjnych.

Dwa lata istnieją Spółdzielcze Kursy Korespondencyjne, prowadzone przez Wydział Społeczno-Wychowawczy Związku Spółdzielni Spożyców (Warszawa, ul. Grażyńska № 13). Stale zwiększająca się ilość uczestników na Kursach najwymowniej świadczy, iż forma dokształcania się zawodowo zapomocą Kursów Korespondencyjnych jest w naszych warunkach jedynie dostępną, a przedewszystkiem dogodną formą nauczania.

Program Kursów obejmuje zagadnienia zarówno teoretyczne, jak i praktyczne z spółdzielczości spożyców. Kursy prowadzą 3 grupy: I grupa dla pracowników sklepowych i magazynowych, II grupa dla buchalterów biurowych, III grupa dla kierowników spółdzielni. Osoby żyjące otrzymać świadectwa kwalifikacyjne obowiązujące będzie całkowicie program danej grupy.

Rok szkolny na Kursach podzielony jest na trymestry: I-szy od 1/X do 15/XII, II-gi od 1/I do 15/III i III-ci od 1/IV do 16/VI. Na początku każdego trymestru można zacząć naukę. Uczestnicy zaczynający naukę w powyższych terminach rozpoczynają ją od początku, to zn. wykładu przerabiają od I-szego. Opłata wynosi 1 zł. od wykładu. Na żądanie Sekretarjat Kursów wysyła broszurkę, zawierającą szczegółowe informacje i program. Zgłoszenia należy nadsyłać możliwie natychmiast o ile się chce naukę rozpocząć jeszcze w II trymestrze.

Spółdzielcze Kursy Korespondencyjne, jak każda szkoła korespondencyjna, nie krępują uczestnika ani co do czasu, ani co do miejsca, gdyż nauka polega na tem, że uczestnik otrzymuje w odbite maszynowej wykład, który służy do wyjaśnienia materiału zawartego w poleconym podręczniku, lub uzupełnia go. Wyznaczone zadania lub ćwiczenia, które musi przerobić i przelać wykładowcy do sprawdzenia i oceny, dają możliwość przekonania się o tem, czy dany materiał został dobrze opracowany i zrozumiany przez uczestnika.

Tak więc Spółdzielcze Kursy Korespondencyjne wytrwałym, chętnym i pracowitym ludziom mogą zastąpić całkowicie szkołę ustną.

Uprawnienie robotników sezonowych do korzystania ze świadczeń zabezpieczeniowych z powodu bezrobocia. W Dzienniku Ustaw z dnia 29-go grudnia 1928 r. zamieszczone jest rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, uchylające na czas trwania sezonu martwego 1928/29 działanie przepisu art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, pozbawiającego prawa do świadczeń zabezpieczeniowych w okresie sezonów martwych robotników sezonowych, których praca normalnie trwa krócej niż 10 mies. w roku. Rozporządzenie obowiązuje i na terenie m. Zgierza.

Moratorium dla mieszkań robotniczych. W Monitorze z dnia 28 grudnia 1928 r. ogłoszona została ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 11-go kwietnia 1914 r. o ochronie lokatorów. W rozdziale V moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych w art. 23 ust. 1 na końcu ustępu dodaje się zdanie „Eksmisja z takich mieszkań na mocy decyzji sądu nie będzie wykonywana, o ile bezrobotny otrzyma pracę i spłaca, prócz bieżącego komornego, zaległe komorne w ratach, wynoszących 25% bieżącego komornego mies.”.

Z wydawnictw. Ukazał się zeszyt V i VI Czasopisma Przyrodniczego wydawanego przez Towarzystwo Przyrodnicze im St. Staszica w Łodzi. Redaktor E. M. Potęga. Na bogatą treść zeszytu składają się następujące artykuły: Ś. p. prof. Wł. Stajnocha jako uczony i pedagog — J. Zerdnt (Kraków), Dolina Prądnika — prof. Wł. Szafer (Kraków), Co to jest menformon? — Wiktor W. Nowiński (Zurich), Głazy narzutowe Łodzi — J. Zerdnt (Kraków); Artykuły przyrodnicze w czasopismach pedagogicznych — E. Jarmulski (Uszko wice), Z Miejskiej Pracowni Przyrodniczej — Kier. E. M. Potęga. Z życia Towarzystwa. Recenzje. Siódma lista adresów przyrodników.

Zeszyt jest bogato ilustrowany a odpowiednio dobrane artykuły zainteresują niezawodnie nauczycieli i miłośników przyrody.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Komisariat Policji Państwowej w Zgierzu podaje do wiadomości, że w dniu 8 grudnia 1928 r. na szosie Warszawskiej została znaleziona geś.

Poszkodowany zechce się zgłosić do tut. Komisariatu w godzinach urzędowych po odbiór takowej do d. 15 stycznia b. r. Zgierz, dnia 2 stycznia 1929 r.

Kierownik Komisariatu m. Zgierza

(—) A. Paprocki, podkom.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza podaje do wiadomości, że Rada Miejska na mocy art. 39 nowej ustawy budowlanej uchwaliła zawiesić rozpatrywanie prób o pozwolenia na budowę na okres 2 lat, jeżeli projektowana budowa, przebudowa lub zmiana budowy stoi w sprzeczności z zamierzeniami regulacyjnymi miasta i może uniemożliwić urzeczywistnienie tych zamierzeń albo spowodować znaczne trudności.

W razie gdy podania dotyczyć będą części miasta lub nieruchomości, która została zniszczona na skutek klęski żywiołowej, termin zawieszenia rozpatrywania prób o pozwolenia na budowę nie może przekroczyć 1 roku.

Zgierz, dnia 27 grudnia 1928 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Obwieszczenie.

W sprawie Państwowego Podatku Dochodowego.

Na podstawie § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 48, poz. 298) podaje się do wiadomości, że w następujących miejscowościach okręgach pow. Łódzkiego Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych na pow. Łódzki a mianowicie w Zgierzu, Rudzie Pabjanickiej i gm. Radogoszcz zajmujący mieszkania (głowy rodziny) w terminie do 1-go stycznia, zaś właściciele (ich zastępcy, dzierżawcy lub zarządzający) domów, względnie posiadłości budynkowych najpóźniej do 15 stycznia 1929 r. są obowiązani dostarczyć Urzędowi Skarbowemu na urzędowych formularzach listy mieszkaniowe, wymagane Art. Art. 46, 47 i 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 58, poz. 411 z r. 1925) oraz w §§ 87, 88, 92 i 94 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu.

Wzywa się przeto, aby w wyżej wymienionych miejscowościach, we wskazanym terminie:

1) Każdy, kto zajmuje mieszkanie (głowa rodziny) dostarczył właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, na urzędowym formularzu listę szczegółową, obejmującą wszystkich członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania, a pozostających na utrzymaniu głowy gospodarstwa domowego w dniu 15 grudnia 1928 r. oraz wszystkie osoby zamieszkałe w tym dniu w jego mieszkaniu a mające samoistny dochód.

Uwaga. Zajmujący mieszkanie (głowa rodziny) winien jest umieścić w liście mieszkaniowej № 2 wszystkie osoby zamieszkałe u niego w dn. 15 grudnia 1928 r. a więc członków rodziny, podnajemców i ewent. członków rodziny tych podnajemców, tudzież osoby pozostające w stosunku służbowym do zajmującego mieszkanie, względnie podnajemcy.

Do wykazów winny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15 grudnia 1928 r. lecz pozostawily pomieszczenie do dalszego swego użytku.

Do liczby zamieszkałych nie należą osoby przypadkowo w tym terminie przebywające, a mające miejsce zamieszkania w innych miejscowościach oraz osoby odnajmujące pomieszczenia nie w celu zamieszkania, lecz dla spełnienia czynności służbowych lub zawodowych (np. pomieszczenia wynajęte przez lekarzy, adwokatów, agentów handlowych i t. p. dla przyjęć chorych, klientów, interesantów).

Utrzymujący hotele pokoje umeblowane, pensjonaty, gospody, domy zajezdne oraz inne zakłady, przeznaczone do wynajęcia pomieszczeń na zamieszkanie jak zakłady lecznicze, sanatoria i t. p. winni wciągnąć do wykazów tylko te zamieszkałe w ich zakładach osoby, które odnajmując pomieszczenia chociażby na doby, zamieszkują dłużej jak dwa miesiące. Wymienione osoby należy włączyć do wykazów i w tym wypadku, gdy by-

ly nieobecne w dniu 15-go grudnia 1928 r., lecz odnaje pomieszczenia zatrzymały nadal dla siebie.

2) Każdy właściciel domu względnie posiadłości budynkowej (dzierżawca lub zastępca) równocześnie z listami, złożonymi przez lokatorów (głowy rodziny) winien dostarczyć właściwej władzy skarbowej, na urzędowym formularzu listę główną, obejmującą osoby, które w dniu 15-go grudnia 1928 r. zajmowały w ich posiadłościach budynkowych mieszkania lub pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych lub przemysłowych np. sklepy, fabryki, warsztaty, składy, śpichlerze, stajnie, garaże i t. p. z oznaczeniem wysokości umówionej ceny najmu za wynajęte mieszkania lub pomieszczenia, względnie wartości czynszowej mieszkania lub pomieszczenia, oddanego do bezpłatnego użytku albo zajętego przez samego właściciela domu, albo posiadłości budynkowych.

Właściciele domów, względnie ich zastępcy lub dzierżawcy, o ile zajmują pomieszczenia we własnym domu i o ile zarazem stanowią głowy rodziny obowiązani są również do przedłożenia listy szczegółowej, obejmującej będących na ich utrzymaniu członków rodziny, podnajemców i służby.

Formularze list głównych i szczegółowych zostały rozesłane właścicielom domów. Lokatorzy (głowy rodziny) mogą otrzymać formularze list szczegółowych od właścicieli domów.

Osoby, którym blankietów, formularzy nie dostarczono, winny zgłosić się po odbiór takowych do właściwego Urzędu Skarbowego. (Formularze dla Zgierza wydaje Magistrat Wydział Podatkowy).

Osoby, winne niezłożenia list w wyżej wyznaczonych terminach, ulegną grzywnie od 3 — 50 zł.

Łódź, w październiku 1928 r.

Prezes Izby Skarbowej (—) Towarnicki.

Ogłoszenie

Wojewody Łódzkiego z dnia 24 listopada 1928 r. L. P. 676/Org. w sprawie Medalu Pamiątkowego za wojnę 1918—1921 r.

Na podstawie § 3 Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21 października 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości o sposobie nadania Medalu Pamiątkowego za wojnę 1918—1921 r. (Mon. Pol. 253, poz. 600) ogłaszam tekst Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go września 1928 r. (Mon. Pol. № 233, poz. 533) o Medalu Pamiątkowym za wojnę 1918—1921 r. oraz § 1, 2 i 4 Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21 października 1928 r. na wstępie powołanego.

Wojewoda (—) Wł. Jaszczolt.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 września 1928 r.

o Medalu Pamiątkowym za wojnę 1918—1921.

Na podstawie art. 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1928 roku (Dz. Pr. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1.

W celu przekazania pamięci potomnych wysiłku Narodu o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny w wojnie 1918—1921 r. ustanawia się Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918—1921.

§ 2.

Medal o średnicy 35 mm. wybity w bronzie posiada, na stronie prawej wizerunek orła państwowego z krzyżem orderu wojskowego „Virtuti Militari”, zawieszonym na wstędze na szyi, po bokach daty 1918—1921; na stronie odwrotnej w wieńcu dębowym dwuwierszowy napis: „Polska Swemu Obroncy”.

Medal noszony jest na lewej piersi po Medalu za Ratowanie Ginących, a przed orderami i odznaczeniami zagranicznymi oraz przed innymi medalami polskimi, na wstążce z mory szerokości 37 mm. Srodek wstążki stanowi pionowy pas niebieski koloru wstążki orderu Virtuti Militari, szerokości 13 mm., po bokach tego pasa biegną pionowe paski symetryczne rozmieszczone w następującym porządku: najbliższy czarny pasek szerokości 2 mm., następnie biały szerokości 2 mm., potem amarantowy koloru wstążki Krzyża Walecznych szerokości 5 mm., w końcu biały szerokości 2 mm. Wstążka obramowana jest z obu stron paskiem koloru niebieskiego.

§ 3.

Prawo otrzymania medalu służy tym, którzy w okresie od 1 listopada 1918 roku do 18 marca 1921 r.:

a) jako żołnierze:

1) polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej w polu, lub z powodu niesienia rannym i chorym żołnierzom pomocy sanitarnej bez względu na czas trwania ich służby,

3) conajmniej przez 3 miesiące pełnili służbę w formacjach linjowych w polu, względnie jako ochotnicy po wezwaniu Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r. pełnili służbę w formacjach linjowych w polu przynajmniej przez dwa miesiące.

4) conajmniej przez pięć miesięcy pełnili służbę czynną;

b) jako osoby cywilne:

1) współdziałając (ochotniczo lub w wykonywaniu swego obowiązku służbowego) z wojskiem w polu, polegli lub byli ranni bez względu na czas trwania ich służby,

2) zmarli skutkiem choroby, nabytej przy współdziałaniu z wojskiem w polu, lub z powodu niesienia żołnierzom pomocy sanitarnej, bez względu na czas trwania ich służby;

3) conajmniej przez pięć miesięcy współdziałali z wojskiem w polu, względnie nieśli żołnierzom w polu pomoc sanitarną lub duchową,

4) conajmniej przez dziewięć miesięcy nieśli pomoc sanitarną żołnierzom w kraju, względnie współdziałali z wojskiem w kraju w zabezpieczeniu mienia wojskowego,

c) jako cudzoziemcy współdziałali z wojskiem polskim w polu.

§ 4.

Osoby, którym prawo do medału zostało przyznane, nabywają medal na koszt własny.

§ 5.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

§ 6.

Prawo przyznawania medalu przysługuje Ministrowi Spraw Wojskowych, który uprawnienia swoje może przejąć na władzę mu podległą.

§ 7.

Prawo do medalu tracą uprawnieni do posiadania go w wypadkach, w których wedle obowiązujących ustaw karnych wskutek skazania karno-sądowego następuje utrata orderów i odznaczeń.

Osobom, którym wedle obowiązujących ustaw karnych nie mogą być przez czas trwania skutków karno-sądowego skazania nadane ordery i odznaczenia, nie może być przyznany medal przed ustaniem tych skutków.

§ 8.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) K. Bartel.

Kierownik Min. Spr. Wojskowych;

(—) Daniel Konarzewski.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę naszemu kochanemu mężowi, ojcu, bratu i dziatkowi

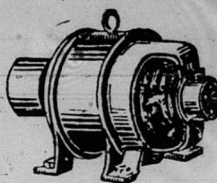
ś. † p.

JÓZEFOWI PIECZYRAKOWI

a w szczególności ks. Kołodziejskiemu, cechowi Ślusarskiemu, mistrzowi i monterom Elektrowni Zgierskiej, T. wu Śpiew. „Lutnia”, kolegom i znajomym, a także tym, którzy złożyli wyrazy współczucia w ciężkich dla nas chwilach składając serdeczne podziękowanie

Stroskana Rodzina.

Magistrat.

ZAKŁAD
ELEKTROTECHNICZNY

„Elektrosiła”

ZGIERZ, Piłsudskiego № 1.

Poleca się przy nadchodzącym sezonie oświetlenia:
Żarówki Osram, Philips, Tungsram 220 v. 120 v. i 110 v.
dla fabryk odpowiedni rabat.

Świeże baterje anodowe i kieszonkowe.

Ładowanie akumulatorów.

Budowa radjo-anten.

Wykonują: Instalacje siły i światła oraz wszelkie roboty w zakresie elektrotechniki wchodzące.

Telefon 107.

Telefon 107.

Lekarz-Dentysta

M. KRANC

przyjmuje od 9—2 po poł. i od 7—9 wiecz.

ul. Piłsudskiego № 6 dom Stow. „Zgoda”.

SPROSTOWANIE.

W Gazecie Zgierskiej z dn. 15 grudnia 1928 r. zasłała pomyłka, zamiast płatności weksla w dn. 21 stycznia 1929 r. powinno być dnia 17 stycznia 1929 r. na zł. 150.— na zł. Stanisława Lewandowskiego. Wobec czego protestuję to i ostrzegam przed nabyciem takiego weksla, ponieważ jest unieważniony.

Zgierz, dn. 28 grudnia 1928 r.

HELENA JANKE
Zgierz, Kilińskiego № 3.

ŁADUJE AKUMULATORY
ANODOWE I KATODOWE.

SKLEP ELEKTROTECHNICZNY
HERENA JANKE
Zgierz, Kilińskiego № 3.

OBRONA SĄDOWY
ANTONI ŁAPIŃSKI
OTWORZYŁ KANCELARJĘ w ZGIERZU

Rynek Kilińskiego 3.

Przyjmuje codziennie.

KWITY na opłatę komornego

są do nabycia

w drukarni M. Nowicki w Zgierzu

ul. Prez. Narutowicza № 23.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.